

κ. ἀλλ. **II.** ὤ: καὶ νῦν, φοβερός, φόβον καὶ τρόμον ἐμποῶν, Πανός τρομερὰ μάστιγι φοβέει ὁ αὐτ. ἐν Ρήσῳ 36. **τρομέω**, ὡς τὸ **τρέμω**, τρέμω, τρομάζω, μάλιστα ἐκ φόβου, οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμονον καὶ ἐδείδιοναι 'Ιλ. Η. 151: τρομεροῖσι δὲ τὸ φρένα ναῦται Ο. 627: τρομερόν τε ὄχι φρένας ἐντός Κ. 10 — μετ' ἀπαρ. φοβοῦμαι ναὶ πράξω τι, Ξοσφρ. 27. 26 κέξ. — ἀπλῶς, τρέμω, Κόιντ. Σμ. 12. 506. 'Ορφ. Λθ. 554. **II** μετ' αἰτ., τρέμω ἐνωπιόν τινας, φοβοῦμαι τινά, τὸν τε τρομεροῖσι καὶ ἄλλοι 'Ιλ. Ρ. 203: τοῦτόν τε τρεμείας καὶ δειδίας 'Οδ. Σ. 80: θάνατον τρομεροῦσαι Π. 446, κλπ. — 'Ἐν πάσῃ σημασίᾳ ὁ 'Ομ. μεταχειρίζεται τὸ τε ἐνεργ. καὶ τὸ μέσ., μάλιστα δὲ τὸ μέσ.: ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ παρατατ., 'Ἐπικ. καὶ 'Ιων. **τρομεοῖσάτο** ἀντὶ **τρομεῖοντο**, 'Δ. Κ. 492: 'Ἰων. μετοχ. **τρομευόμενος** Σδών 35 (25). 12. — 'Ἀρχαία ποιητ. λέξις ἐν χρήσει ἐπὶ μεταβ. σημασίας παρ' Ἀισχύλ. 'Ιπρ. 542 (ἐν τῷ ἐνεργ.). Πέρσ. 64 (ἐν τῷ μέσ. τύπῳ) ἀλλ' οὐδέποτε παρὰ Σοφ. ἢ Εὐρ. ἀορ. ἐτρόμῃσά μόνον μεταγεν., 'Ἐβδ. (Μακκ. Πρωτ. Β', 24). **τρομητός**, ἡ, ὄν, καὶ τρομικός, ἡ, ὄν, μεταγεν. τύποι ἀντὶ τρομερός, Γλωσσ. **τρομοποιός**, ὄν, ὁ προεὐὼν τρόμον, Σχόλ. εἰς Εὐρ. Φοιν. 1291.

τρόμος, ὁ, ὡς καὶ νῦν, κοινῶς «τρομάρα», τὸ τρέμειν, τρεμουλα, τρεμουλιασμα, **1)** ὁ ἐκ φόβου τρόμος, «τρεμουλα», πάντας ἔλε τρόμος 'Ιλ. Τ. 14: ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα Γ. 34, κλπ. **2)** τρόμος μ' ὑφέρπει Ἀισχύλ. Χο. 464, πρβλ. Εὐρ. Βάκχ. 607: ἐν τῷ πληθ., φρικασίαις, ἀνατραχίλαι, 'Ἰπκ. 130F. **3)** ἐ ψύχους, τρόμος καὶ ῥίγος Πλάτ. Τιμ. 62B, πρβλ. 85E: ἡ τρ. γίνεται μάλιστα ἀπὸ ψυχροῦ 'Ἀριστ. Πρὸβλ. 3. 5. **3)** ἐπὶ σεσημῶν, ὁ αὐτ. ἐν Μετεωρ. 2. 8, 12, περὶ Κόσμ. 4, 31: σεσημῶν ἐν γῆ καὶ τρομοὶ Πλούτ. 2. 373D. **τρομώδης**, ες, (εἶδος) ὁ τρέμων, κατεχόμενος ὑπὸ τρόμου, χεῖρες 'Ἰπκ. περὶ Διαίτ. 'Οδ. 391: πυρετοὶ τρουώδεις, μετὰ τρόμου, ὁ αὐτ. π. 'Αγμ. 759. — 'Ἐπίτρ. -δῶς, Στεφάνου Σχόλ. εἰς 'Ἰπκ. σ. 99, 118, ἐκδ. Dietz. Osann. **τρόνα**, τά, = θρόνα (ἴδε θρόνον I), «τρόνα» ἀγάλματα ἢ ῥάμματα ἄνθινα 'Ἡούχ., καί: «τρόνοι» στύπιοι, στήμων ἀρπεδόνη, ἄτρονα, ὁ αὐτ.

τρόπα, 'Ἐπίτρ., ἢ Διουσιόσι ἀκύλιος παύλου» ἀνεμένοι τρόπα Κρατινός ἐν «Πυλαία» 4, (Σχόλ. Πλάτ. Bekk. σ. 320): ἦτο δὲ παιδιὰ δι' ἀστραγάλων ἢ βαλάντων ἢν περιγύρεται ὁ Πολυδ., ἦτο, 103 ὡς λέξι: «ἡ δὲ τρόπα καλομένη παιδιὰ γίνεται μὲν ὡς τὸ πούδι δι' ἀστραγάλων, οὗς ἀριέντες στοχασθέντες βόθρου τινός εἰς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης ῥίψεως ἐπιειπίθεις πεποιημένων: πολλὰς δὲ καὶ ἀκύλιος καὶ βαλάντιος ἀντὶ τῶν ἀστραγάλων οἱ ῥιπτοντες ἔργωτον» οὗ ὁ Martial. 4. 14, ludit. tropha nequiore talo (ὡς ὁ Meineke ἀντὶ iota).

τροπαία (ἔξυκα, πνοή), ἡ, ἡ ἐναντία πνοῆ, πνοὴ ἀνεῖμου εἰς τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν ἕρπν, ἀντίθετον τῷ ἀπονεύει, ἡ δὲ ἦτο πνοὴ ἀνεῖμου εἰς τῆς ἕρπας, Σοφ. Ἀποσπ. 950, πρβλ. 'Ἀριστ. Πρὸβλ. 26. 5 καὶ 40, Θεοφρ. περὶ Ἀνεμ. 31 καὶ 53: τροπαίη (venti) παρὰ Πίνδαρ. 2. 44, πρβλ. Λοβικ. Παρ. 314. **II** μεταφ., λήμιτος, φρενὸς τροπαία, μετατροπὴ, μεταβολὴ τῶν διαθέσεων καὶ τῶν ἐρομημάτων τινός, Ἀισχύλ. Θηβ. 706, 'Αγ. 219, ἔμβα ἴδε Bl.-mf. ἀλλά, τρ. κακῶν, μεταβολή, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ .., ὁ αὐτ. ἐν Χο. 775.

τρόπαλον, τὸ, 'Ἰων. καὶ ἀρχ. 'Ἄττ. **τροπαίων** Ἀρκάδ. 120. 22, Α. Β. 678, κλπ. — Λατίν. Trophaeum. Τραγικ., κλπ., πρόχειρον θριαμβευτικὸν μνημεῖον ἑγείρομενον ἐπὶ τῇ **τροπῇ** (II) πολεμίων, σύμβολον νίκης, συνίστατο δὲ ἐξ ἀσπίδων, περικεραλαίων καὶ ἄλλων ὀπλῶν ληφθέντων ἐκ τῶν πεσόντων πολεμίων, ἄτινα ἀνθρώπων εἰς δένδρα ἢ συνήστερον ἰσθίοντον ἐπὶ ἐπιώνων στύλων. «Ἄν ὁ ἐχθρός ἠέλκετο τὴν ἕρπριν τοῦ τροπαίου, ἐδήλου διὰ τούτου ὅτι ἠώλοιοι τὴν γῆν τῶν ἀπεί δὲ στήθεν καθιερότων εἰς Δία τὸν Τροπαῖον καὶ ἦτο ἀπαρξίστατον» βταν δὲ ἐξ ἀφορτέρων τῶν μερῶν ἐλαμβάνοντο τὰ ἄνραρα, ἐκάτεροι ἤγειρον **τρόπαλον**, Σοῦκ. 2. 92, κλπ., ἴδε Λεξικ. 'Ἀρχαίω. «Ἡ συνήθης φέσις ἦτο στήσις ἢ στήρασθαι τρ., Εὐρ. 'Ορ. 713, 'Ἀνδρ. 763, 'Ἀριστοφ. Πλ. 453, Σοῦκ. 6. 98, κλπ., πρβλ. Περσώνα εἰς Εὐρ. Φοιν. 581 (572) ὡσαύτως, τρ. θεῖται, θεσθαί Ἀισχύλ. Θηβ. 277, 'Ἀριστοφ. Λυσ. 318: Ἰδρύσαι Εὐρ. 'Ηρακλ. 786: ἐγείραι Λοῦκ. Δημ. 'Εγκώμ. 40 — τρ. νίκης Σοφ. Τρ. 751: τρ. δόξης Εὐρ. Φοίν. 572: ἀλλά, στήσις τρ. τῆς τροπῆς, τῆς ἱππομαχίας, διὰ τὴν τροπήν, διὰ τὴν ἱππομαχίαν, εἰς ἀνάμνησιν αὐτῆς, Σοῦκ. 2. 92., 6. 98 ὡσαύτως: καὶ μετὰ γένιχ. προσώπων, τροπαῖα τῶν πολεμίων ἀποδεικνύονται, ἐπὶ τῇ κατ' αὐτῶν νίκῃ, 'Ἀντοκ. 19 11: στήσις Εὐρ. 'Ἀνδρ. 694, πρβλ. 763: τῶν βαρδάρων Ἀνακ. 193. 6, πρβλ. Σοφ. Ἀν. 7. 6, 36 οὕτω, τροπαίη ἔσθητος τῶν ἐμῶν χερῶν Σοφ. Τρ. 1102: χερῶν .. ἔσθητος τροπαία 'Ἀριστοφ. 'Ἰπκ. 521: οὕτω, στήσις τροπαία κατὰ ἡ ἀπὸ τῶν πολεμίων. Λατίν. triumphare de aliquo, Ἀνακ. 149. 27, Ἀισχ. 75. 40, πρβλ. 'Ισοκρ. 112Δ, Δημ. 480. 18. 'ἴδε Λεξικ. τῶν 'Ἀρχαίω.

τροπαίος, α, ον, ὁ ἀνήκων εἰς τροπήν ἢ μεταβολὴν (πρβλ. **τροπαία**, ἡ). **II.** ὁ ἀνήκων ἢ ἀρμόζων εἰς τροπήν πολεμίων, (τροπή II), ἐχθρῶν ἢ θυνειν τροπαῖα (ἔξυκα, ἱερά), θυσία ἐπὶ τῇ τροπῇ πολεμίων, Εὐρ. 'Ηρακλ. 402: Ζεὺς Τρ. ὡς ἐσθέρη τῆς νίκης, Σοφ. 'Αντ. 143, Τρ. 303, Εὐρ. 'Ηρακλ. 867: ὄθεν, στήσις Ζηνὶ τροπαῖον ἔδος Σουλ. 'Ἐπιγρ. 173. **2)** ὁ προεὐὼν τροπήν ἢ ἦταν, φοβερός, «Ἐκτερος ἔμμασι τροπαῖοι, φοβεροὶ εἰς τὰ ὄματα τοῦ Ἐκτερος», Εὐρ. 'Ἡλ. 469, ἴδε Β γινες παρὰ Δινδ. — Πρβλ. **τρόπαιον**. **III.** ὡς: τὸ ἀποτρόπαιος, ὁ ἀποτρέπων τὴν ἀπομακρύνων αὐτό, Λατ. avergens, Ζεὺς Σοφ. Τρ. 303, πρβλ. Wytll. εἰς Πλούτ. 2. 149D. **τροπαίουχία**, τροπαίουφρία, νίκη, Νικήτ. Χρον. 103Α, κελ. — ὡσαύτως, **τροπαίουχημα**, τὸ, αὐτὸς 186D. **τροπαίουχως**, ον, (ἔχω) ὁ ἔχων τροπαία, τροπαίουφρος, νικητής, τρ. Ζεὺς, εἰς δὲν τρέκια ἀφιερύονται, 'Ἀριστ. π. Κόσμ. 7. 3, Σουλ. 'Ἐπιγρ. (προσθήκ.) 4340f, g: εἰς μετάρρητον τοῦ Λατ. Jupiter Feretrius, Δ. ον. 'Ἀλ. 2. 34: ὡς ἐπώνυμον τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων, Σουλ. 'Ἐπιγρ. 3992, 4350, 5187α, κ. ἀλλ. **τροπαίουφροῦς**, θριαμβεὺς, νικῶν, Φίλων 2. 34 — **τροπαίουφρορία**, ἡ, τὸ φέρειν τροπαῖον, νίκη, Πλούτ. Πελοπ. κ. Μαρκέλου Σύγκρισις 3.

τροπαίουφρόρος, ον, ὁ φέρων τροπαία, 'Ἀνθ. Π. 5. 294: ὁ φέρων τροπαῖον ἢ ἐμβήματα τῆς νίκης, Νίκη Διδδ. 18. 26: Ζεὺς Τρ. = Λατ. Jupiter Feretrius, Σουλ. 'Ἐπιγρ. 4040. 1, πρβλ. Πλούτ. Ρωμῶν. 16. **II.** = Λατ. triumphalis, πομπὴ Δ. ον. 'Ἀλ. 3. 31, κλπ.: ἀψίς Δίων Κ. 9. 49. 15. **τροπαίωνυμος**, ὁ, οὗ τὸ ὄνομα σημαίνει τροπαῖον, νίκη (Νικηφόρος), Βίος Νικόλ. Στουδίτου 889C. **τροπαλιζῶ**, ποιητ. ἀντὶ **τρέπω**, «τροπαλιζέει στρέφει» 'Ἡούχ. **τροπαλισμός**, ὁ, ποιητ. ἀντὶ τροπή, «τροπαλισμοῦ: μεταβολή, καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδείχθησαι» 'Ἡούχ. **τροπαλῆς**, ἴδος, ἡ, ὡς τὸ δέσημ, δεσμίς, «δεμάτι», σκορόδων τροπαλῆδος, δέσημς σκορόδων, 'Ἀριστ. ὀφ. 'Αγ. 813. Φαίνεται ὅτι εἰναὶ Δωρ. αὶ τὴν **τροπήλῆς**, περὶ οὕτω τοιοῦτον ζέρεται παρ' Ἀρχαίω 31. 14 ἀλλ' ὁ Σχολ. γράσει **τροπαλλῆς**, ἴδος, καὶ ὁ 'Ἡούχ. **τροποπλῆς**, **τροποσηλῆς**, «τροπηλῆς: δέσημ σκορόδων», «τροποηλῆς: σκορόδων δέσημ, ἀπὸ τοῦ πιπιήθησαι καὶ συνεστρέφεται».

τροπαόματι, ἀδόκιμος τύπος τοῦ **τροπ-**, ἴδε Spitzn. Exc. 'Γ. xix.

τροπαῖριον, τὸ, (τρέπος) τρόπος, ἦχος: μουσικός, Δωρόθ 1821B. **2)** οὐτόμοτος ὕμνος: τροπαῖριον μελωδῆμα, τροπαῖριον ἀδόμοτον, 'Ἰω. Δαμασκ. II, 36Δ: ἐωθινὸν Σουδ. 1709C — τὸ τῆς ἡμέρας τροπαῖριον Σουδῆτις 1688B [Ἡ τῶν τροπαίριων φρασιολογία εἶναι εἰλημμένη ἐκ τῆς Πλ. Διαδ. κα: τὰ τοῦ: 'Ἐβδ., ἐκ τῆς Κατινῆς Διαθηκῆς καὶ ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὡς Γρηγορ. Νακ., κλπ. — Τὰ τροπαῖρια εἰσῆγησαν εἰς τὴν Ἐκκλ. 'Υμνολογίαν περὶ τὸν ε. μ. Χρ. αἰῶνα. — Τὰ τροπαῖρια εἶναι συνθεθεμένα, τὰ μὲν ἀπλῶ πεζῶ λόγῳ, τὰ δὲ ἐν τοικίῳ ρυθμικῶ λόγῳ. — 'Ἰω. ὁ Δαμασκ. συνέθεκεν οὐκ ὀλίγα τροπαῖρια ἐν 'Ιαριεῖνυ τριμέτρῳ. — Κατὰ Ζωζανάρη: «τροπαῖρια δὲ ἔγρονται, ὡς πρὸς τοὺς εἰρημοὺς τρεπόμενα καὶ τὴν ἀναπαύον τὸ μέλωσ πρὸ: ἐκεῖνοις ποιούμενα ἢ καὶ ὡς τρέποντα τὴν φωνὴν τῶν ἀδόντων, κλπ.» — 'ἴδε Κοραὴ Συνέκδ. 'Ἰερατικόν σ. κβ, κγ, κδ, κέξ. **II.** καλῶς, 'Ἐπιφάν. 1068B.

τροπέω, σπάνιος ποιητ. τύπος ἀντὶ **τρέπω**, στρέφω, μετατρέπω, 'Ἰλ. Σ. 224.

τροπή, ἡ, (τρέπω) ὡς καὶ νῦν, κοινῶς «γύρισμα»: **1)** τροπή ἡελίοιο, τὰ ἡλιοστάσια, δηλ. τὰ χρονικά σημεῖα τοῦ μέσου θέρους καὶ τοῦ μέσου χειμῶνος, Λατ. solstitium καὶ bruna, ὅποτε ὁ «Ἥλιος φαίνεται ὡς μεταστρεφόμενος καὶ διατείνων τὴν ἐκλειπτικὴν. Παρ' 'Ομ. αἱ τροπαὶ ἡελίοιο δηλοῦσι σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, πῶθ. πρὸς ζυμετάς, ὅθι τρ. ἡ. 'Οδ. Ο. 404, δι: ὁ εἶσατ. ἐκλαμβάνει τὸ τροπαί = θύσις». Πρῶτος ὁ 'Ἡσ. ποιεῖται χρῆσιν τῆς φράσεως: ταύτης δευσι δηλώση χρόνον, ἡελίοιο τροπῆς, κατὰ τὸν χρόνον τὸ (χειμερινὸν) ἡλιοστάσιον, 'Ἐργ. κ. 'Ἡμ. 477: μετὰ τροπῆς ἡελ. αὐτοῦθι 562, 661: πεδὰ τὰς τροπὰς Ἀλκμάν 17 — κατόπι τὰ δύο ἡλιοστάσια εἰσπείρο: ὅπ' ἀλλήλων ὡς τροπαί θεριναὶ καὶ χειμῶναι, 'Ἡρόδ 2, 17, Σοῦκ. 7. 16, Πλάτ. Νόμ. 767C, 'Ἀριστ. π. τὰ Ζ. 'Ἰστ. 5. 8, 8 κέξ., κλπ. (σπανίως: ἐν τῷ ἐνικ., τροπή θερινὴ ὁ αὐτ. ἐν Μετεωρ. 2. 6. 16): τροπαὶ βόρειοι καὶ νότιοι, ὁ αὐτ. περὶ τὰ Ζ. 'Ἰστ. 5. 8, 10, Πλούτ. 2. 601Δ — βταν ἡ λέξις τροπαί κείται: κατ' ἐμνητὴν, συνήθως ἀναφέρεται εἰς τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀλλ' ἡ Ἰννοία ἐκαστοτε ἀναφέρεται εἰς τὸν χειμῶνι, ἴδε 'Ἡσ. ἐνθ' ἀνωτ. περὶ ἡλίου τροπῆς (ἔξυκα, χειμερινῶς) Σοῦκ. 8. 39: οὕτω, εὐθύς ἐκ τροπῶν 'Ἀριστ. π. τὰ Ζ. 'Ἰστ. 5. 9, 1 — ἐνίοτε καὶ ἐπὶ ἄλλων οὐρανίων σωμάτων, Πλάτ. Τιμ. 39D περὶ Πλειάδους δύσιν καὶ τροπῆς 'Ἀριστ. π. τὰ Ζ. 'Ἰστ. 5. 9, 2, κλπ.: ἄστρον ἐπιτολάς, θύσις, τροπῆς Ἀλκίτις ἐν 'Ἀχαιοῖσι 1. 5, πρβλ. 'Ἀριστ. π. Οὐρ. 2. 14, 3. **2)** = μεταβολή, ὁ αὐτ. ἐν Πολιτ. 5.